

Quách Vĩnh Thiện – Trải qua một cuộc bể dâu

Thanh Vân

Quách Vĩnh Thiện sanh ngày 18 tháng 5 năm 1943 (15 tháng 4 âm lịch năm Quý Mùi) nhằm ngày lễ Phật Đản, lúc 6 giờ 30 sáng tại Sài Gòn, trong một gia đình 6 trai 2 gái. Quách Vĩnh Thiện là người thứ tư, pháp danh Minh Lễ.

Từ lúc chào đời đến 6 tuổi ở Hòa Hưng – Sài Gòn:

Lúc chào đời không uống được sữa, bà mẹ phải nuôi sống bằng nước gạo rang!

Năm 1945 quân đội Nhật Bản oanh tạc vào căn cứ Pháp ở Hòa Hưng cạnh Sài Gòn. Gia đình Quách Vĩnh Thiện ở cách căn cứ này độ 300 thước. Bom đạn nổ kinh hồn, cả lối xóm chạy ra khỏi nhà để vào hầm tránh bom. Ông Quách Văn Vân trong lúc hoảng hốt, ôm một cậu con trai nhỏ ngoài đường, tưởng chừng là con mình Quách Vĩnh Thiện, chạy xuống hầm tránh bom, khi ở trong hầm mới biết là không phải con mình!

Cậu bé Thiện 3 tuổi bơ vơ ngoài đường với bom đạn, một mảnh bom nhỏ bay ngang trán làm máu tuôn trào đầy mặt, cậu bé liền chạy về nhà. Lúc đó Bà Nội cũng khá già nên bà cụ không chạy tránh bom đạn mà chui dưới bộ ván gỗ và niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Cậu bé Thiện, nghe vắng tiếng niệm Nam Mô, cũng chui xuống dưới bộ ván gỗ mà Niệm Phật đến hết cuộc oanh tạc. Không quân Nhật Bản gây nhiều tàn phá và cướp mất không ít tánh mạng đồng bào cư ngụ chung quanh thành Hòa Hưng, lúc đó do quân đội Pháp đóng giữ.

Từ lúc 6 tuổi đến 14 tuổi ở đường Trần Hưng Đạo, Sài Gòn, đối diện rạp hát Alhambra:

Lúc 6 tuổi bắt đầu học đàn Mandoline, sau đó mê say tiếng đàn guitare. Một anh bạn hàng xóm, đến tuổi 18, phải đi quân dịch, thấy Thiện mê say đàn nên cho mượn cây guitare màu đen để chơi thử. Sau thời gian đi quân dịch, anh hàng xóm tốt bụng thấy Thiện còn nhỏ tuổi mà ham thích nhạc quá nên tặng luôn cây đàn!

Lúc 9 tuổi ham võ thuật, xin Cha Mẹ đi học võ ở võ đường Hàn Bái Đường với Võ Sư Vũ Bá Oai. Thiện được Bác Sĩ Nguyễn Anh Tài, một đệ tử của Võ sư Vũ Bá Oai, huấn luyện. Vì võ đường chỉ nhận đệ tử từ 10 tuổi nên ông thầy võ, Bác Sĩ Tài, ra điều kiện: “nếu chú mày học thuộc lòng được 20 điều tâm niệm của Võ Đường thì tao mới cho mày học”. Thế là cậu bé Thiện bỏ công học thuộc lòng và đến trả bài với ông thầy võ. Thiện trở thành học trò trẻ tuổi nhất của lò Hàn Bái Đường, và vì lý do đó mà các cuộc biểu diễn võ thuật có màn trở tài của Thiện.

Có một ngày, biểu diễn võ thuật tại thành phố Mỹ Tho, lúc đó Thiện khoảng 10 tuổi, một quan khách ngoài 30 được mời lên võ đài đùa giỡn với cậu bé này. Không ngờ bất thành linh Thiện nhảy lên lưng ông khách siết cổ với phương cách số 8 dùng cả hai bàn tay và hai cánh chân. Ông quan khách bị bất tỉnh, miệng trào bọt, Bác Sĩ Nguyễn Anh Tài đánh vào huyệt phía sau cổ để làm ông tỉnh dậy. Khán giả kinh hồn! Lên được đến dây lưng đỏ, sau theo học Judo với Thầy Nhật Bản Ishida ở Võ đường Watanabé. Khi sang Pháp tiếp tục học võ nghệ Karaté, Aie (Grom Nhật Bản), Kendo, ... lên tới đai đen.

Cùng từ năm 10 tuổi, Thiện biểu diễn guitare nhiều nơi. Ngoài ra còn được giải nhất về cuộc thi Tranh Nhi Đồng Toàn Quốc, bức tranh được gợi dự thi tại Nhật Bản về Tranh Nhi Đồng Thế Giới.

Năm 1954 đất nước chia đôi ở vĩ tuyến 17, Bộ Công Chánh Sài Gòn tổ chức cuộc thi làm lồng đèn vào dịp Trung Thu. Thiện làm một lồng đèn hình nước Việt Nam chia đôi. Lồng đèn cao 1,5m, ngang 0,60m diễn tả cuộc sống trên và dưới vĩ tuyến 17, được giải thưởng hạng nhì. Hạng nhất là lồng đèn Tô Khô Ở Miền Bắc do một người lớn tuổi thực hiện!

Từ lúc tuổi 14 đến 20:

Thi đậu vào trường Petrus Ký năm 1956, học nhạc với Thầy Marcel.

Vì sanh trưởng trong gia đình 8 anh em nên khi đi học về, thay vì về nhà Thiện lại đến một ngôi chùa tìm nơi thanh tịnh, thành thói để học

bài. Có một ông sư ở chùa này theo dõi và hẹn một ngày rảnh rồi đề thuyết giảng cho Thiện về 2 chữ “Có và Không”. Nhờ hấp thụ được phương pháp Có Không mà cuộc sống sau này Thiện chấp nhận được những lúc đau khổ, khó nhọc, lo âu. Ngay cả hôm sau đi thi, tối đó dùng chữ “không” nên giấc ngủ được an lành, nhưng gần đến ngày thi phải dùng chữ “có” chăm chú học để thành đạt. Có và Không, Có Không và Không Có áp dụng vào hoàn cảnh trong cuộc sống hằng ngày. Vì không bao giờ thấy Thiện học bài Mẹ Thiện ngạc nhiên đặt câu hỏi: sao không bao giờ thấy Thiện ‘gạo bài’ nhưng lại được lên lớp đều đều?

Cha Mẹ Thiện rất nghiêm khắc và không hề muốn Thiện đánh đàn nơi công cộng:

Vào tuổi 15 Thiện phải dấu cha mẹ đi đàn trong các đại nhạc hội, với các danh ca thời đó như Thái Thanh, Thái Hằng, Thanh Thúy, Cao Thái ... Có một lần Ba Thiện dùng cây củi đòn đánh Thiện bầm cả người vì biết Thiện đi đàn lén, đau đớn hơn 3 tuần lễ!

Hội đồng giáo sư Petrus Ký chỉ định Thiện làm trưởng ban Văn Nghệ cho trường và cứ phải cùng ban nhạc sang trường Gia Long đệm nhạc cho mấy cô nữ sinh trường này trong dịp lễ phát phần thưởng cuối năm. Thời gian đó có Ca Sĩ Hoàng Oanh còn cấp sách học tại đây.

Nhạc Sĩ Nguyễn Đức là người đào tạo và hướng dẫn các ca sĩ như Hoàng Oanh. Nhạc Sĩ Nguyễn Đức thấy Thiện có khiếu về nhạc nhưng còn thiếu phần căn bản, nên dẫn Thiện đến gặp Nhạc Sĩ Hoàng Bửu là một nhạc sĩ lỗi lạc về guitare cổ điển thời đó. Nhạc Sĩ Hoàng Bửu chỉ dạy, đặt cho tên là Hoàng Thiện và truyền tất cả tài năng cùng bí quyết của ông về guitare.

Đầu thập niên 60, thời Elvis Presley, The Shadows với Cliff Richard, The Ventures, The Beatles, Rolling Stone..., Thiện lập ban nhạc Les Fanatiques với ca sĩ Công Thành, ca sĩ Tới, ca sĩ Héléna. Trong ban nhạc có: Vĩnh Thiện (Lead Guitar), Khiêm (Bass Guitare), Huy (Rythm Guitare). Thời gian sau Huy sang ban nhạc The Blacks Caps và Lý thay thế Huy, Tony Thạch (Drum).

Ban nhạc Les Fanatiques nổi tiếng nhờ chơi bài Apache (The Shadows), Công Thành với bài What I Say (Ray Charles), Ça ne peut plus durer comme ça (Eddy Michell), ca sĩ Tới với bài The Young One, Héléna với bài Tous les garçons et les filles (Françoise Hardy) ...

Ban nhạc Les Fanatiques biểu diễn trong Club Hoa Kỳ ở Phi Trường Tân Sơn Nhất và nhiều rạp hát lớn thời đó như Đại Nam, Khải Hoàn, Đa Kao. Ban nhạc cũng được tham dự ngày Cách Mạng (1/11) Thành Công tại Kim Đô Chợ Lớn do các tướng lãnh tổ chức.

Đã khá nổi tiếng, ban nhạc Les Fanatiques được mời có mặt trong cuốn film Saigon By Night nhưng Thiện bắt buộc từ chối vì dù đi đàn rất thường xuyên Thiện vẫn dấu bố mẹ nên sợ có hình ảnh trên ciné thì “lộ tẩy” sẽ bị đòn nặng!

Chính vì vậy, khi đi trình diễn, áo quần bảnh bao, áo mode thời nhạc trẻ Beatles, quần ống túm, đầu tóc kiểu banane, nhưng khi về gần đến nhà thì phải tháo quần áo đó và mặc lại quần áo khác.

Les Fanatiques.

Hàng trên: Khiêm – Công Thành – Hélène - Tới
Hàng dưới: Lý – Tony Thạch – Vĩnh Thiện

Rời quê hương Việt Nam:

Ban nhạc Les Fanatiques đang nổi tiếng thì Thiện được nhận sang Pháp du học. Hồ sơ xin đi du học được 3 nơi nhận: Đại Học Khoa Học Paris, Toulouse và Bordeaux. Nhưng lúc đó Thiện nghĩ rằng Paris là kinh đô ánh sáng, có lẽ có nhiều cám dỗ sẽ khó học hành. Toulouse là thành phố kỹ nghệ, còn Bordeaux là thành phố nổi tiếng về rượu đỏ và người Bordeaux cũng nổi tiếng là sang trọng thanh nhã. Thế là chọn Bordeaux.

Có những chuyện rất buồn cười về chuyến đi xuất ngoại, y hết chuyện “Tur Éch lên Sài Gòn”. Chuyến bay đến Pháp, có vài người bạn đi chung phi cơ. Đến Bangkok Thái Lan dừng chân độ 2 tiếng đồng hồ, một anh bạn Việt Nam cùng đi du học, khi vào cầu xí của phi trường thấy đĩa tiền “pourboire”, cầm lấy, trút hết vào túi vì nghĩ ai đã bỏ quên! Trong chuyến bay đến New Delhi, đến giờ ăn, anh bạn ngồi cạnh đánh chữ thập trên tất cả những ô của tờ menu, cô tiếp viên dọn tất cả cho anh chàng ăn há hê vì anh ta nói rằng cha

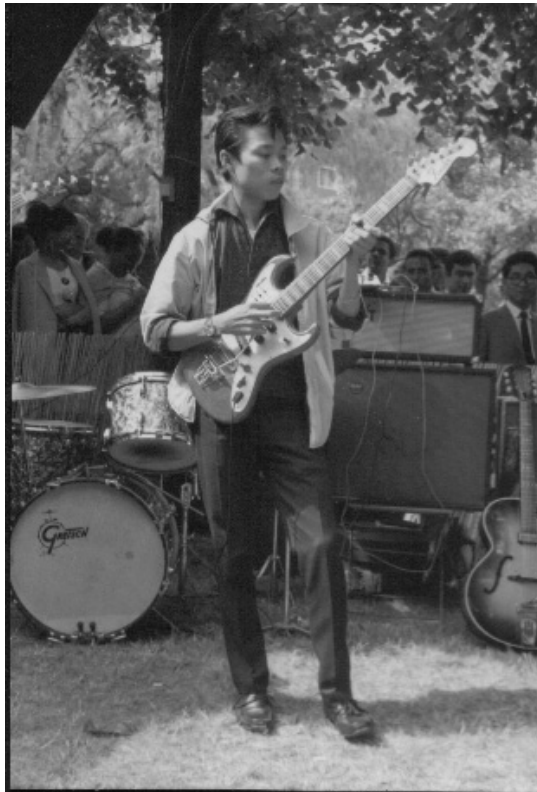
mẹ mua giấy máy bay và được ăn uống thả giàn ... Kết cuộc anh chàng phải trả một số tiền dollars to vì chi miễn phí cho mỗi thứ một món trong bữa ăn!

Bước chân đến xứ Pháp tại Phi Trường Orly vào tháng 9 năm 1964, không họ hàng và cũng không có bạn bè quen thuộc. Từ Phi Trường Orly lấy xe lửa xuống Bordeaux cảm tưởng rằng mình đi lạc vào thế giới khác. Người bản xứ ăn mặc khác mình, ăn uống khác mình, nhà cửa không giống chút nào ở quê hương mình, ngôn ngữ cũng không hiểu ... Đến Bordeaux xứ lạ quê người, đi vào trọ hotel vài ngày, rồi tìm đường đến Đại Học Khoa Học ở Talence, ngoại ô của Bordeaux. Cấp sách đến giảng đường Đại Học Khoa Học với 3 giờ Toán do giáo sư Blondel dạy, mặc cho thầy giảng, trò vẫn như “vịt nghe sấm” chẳng thu thập được gì, thậm chí khóc một mình trong cả tháng trời không biết tỏ nỗi khổ cùng ai! Cặm cụi mò từng chữ trong sách Toán để tự học một mình. Mùa đông năm đó, nghe Adamo hát bài Tombe La Neige, trong khi trời lạnh giá, Thiện khóc ròng và thoáng muốn quay trở về Việt Nam.

Lập ban nhạc Les Cobras ở Bordeaux để quên đi nỗi khổ đau trên xứ. Sau khóa học ở Bordeaux Thiện đổi đến học ở Đại Học Khoa Học tại Orsay ngoại ô Paris.

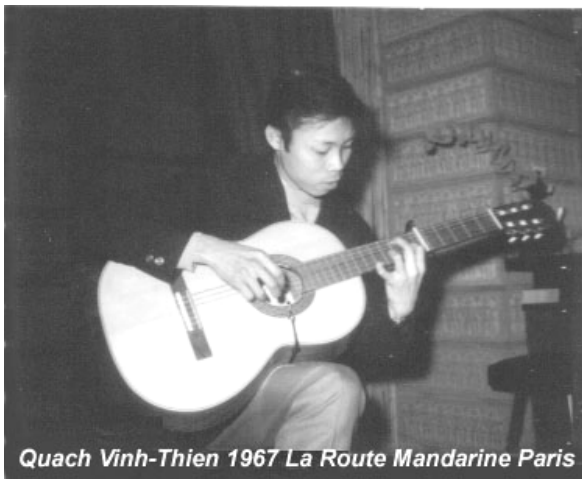
Được vào ở trong cư xá sinh viên quốc tế “Maison de l’Indochine de la Cité Internationale” tại Paris quận 14. Lập ban nhạc Sao Đêm (Les Saodems) với Ca Sĩ Bích Chiêu, Ly Lan, Tiny Yong ... Thời gian ở trong cư xá sinh viên rất vất vả. Năm 1965, chính quyền Nguyễn Cao Kỳ cắt đứt ngoại giao với Pháp, nên tiền bạc của gia đình ở Việt Nam gửi sang Pháp cũng bị gián đoạn. Một số sinh viên không có chỗ ở và tiền bạc, Thiện có lòng thương người nên cho những bạn bè gặp khó khăn cư ngụ trong phòng mình. Có lúc căn phòng vốn vẹn 10m² có đến 6 người ở, người nào cũng đau ốm. Thiện bị lạnh vì ngủ dưới đất và không đủ mền ấm nên bị ho suyễn quanh năm tưởng chừng đã bị ho lao chết thời đó.

*Quach Vinh-Thien 1965
Garden Party Cité Universitaire Paris*

Có một ngày đi học lạnh quá không có đủ áo ấm nên Thiện lấy một số báo cũ để lót vào ngực. Trong lúc đi xe lửa đến trường, phải đứng vịn cây cột sắt, đột nhiên các tờ báo ở trong ngực đổ hết ra, làm những người Pháp chung quanh thấy cảnh này và bật cười!

Ở Paris phải vừa đi học vừa đi làm để sống. Thiện làm bồi bàn, gác điện thoại, làm tài xế đưa các bà bếp của tiệm ăn Việt Nam. Mỗi đêm sau khi tiệm đóng cửa, Thiện phải đưa từng người về nhà, sau đó phải đem xe hơi trả lại chủ tiệm, rồi lặn lội về nhà hơn 7 cây số dưới cơn gió lạnh thấu xương, tưởng chừng mình đang sống dưới địa ngục của trần gian!

Quach Vinh-Thien 1967 La Route Mandarine Paris

Sau đó tìm được chỗ đàn gàn nhà hát Opéra, đêm đêm đi đàn trong những nơi “Diners Spectacles” đến 1 giờ sáng. Métro không còn chạy nữa phải đi về dưới cơn mưa giá lạnh từ Opéra đến cư xá sinh viên ở quận 14 khoảng cách hơn 5 cây số. Vì thế đôi khi trong giờ học, quá mệt Thiện nằm ngủ gật trên bàn học, ông Thầy gọi thức dậy và nói: “Chắc cậu ham chơi lắm, đêm đêm đi chơi không lo học!” Sau khi trình bày hoàn cảnh éo le, ông Thầy thông cảm tình thế và nói khi nào mệt quá thì cứ nằm ngủ không sao cả. Hoàn cảnh éo le này làm cho mình túi thân không thấy tương lai đi về đâu!

Một ngày đẹp trời tình cờ xem báo Le Monde, trong trang tìm việc một mẫu quảng cáo đập vào mắt Thiện. Hãng IBM Pháp tuyển lựa 5 sinh viên toán học ưu tú để đào tạo ngành Tin Học (Informatique/Computer Science). Thiện ghi tên dự thi. Hãng IBM lúc ấy ở đường Rivoli kế bên cung điện Louvre. Phải thi trong 3 ngày, ngày đầu tiên đến dự thi họ thông báo có trên 500 thí sinh đến tham dự đa số là người Pháp và toàn là nam nhi. Thiện thấy có một người Việt Nam khác nữa. Thiện chán nản tự nghĩ “khó mà qua cái ải này”. Ngày đầu thi xong, IBM loại bỏ hơn 200 cậu sinh viên toán học. Buổi sáng ngày thứ nhì, cho ra về khoảng 100 cậu nữa và buổi chiều lại cho về thêm khoảng 100. Ngày thứ ba chỉ còn lại 100 cậu, mình không hiểu tại sao “chó đất” mà còn sót lại trong số người này!

Với trận then chốt, sáng thứ ba IBM loại 50 cậu, buổi chiều chỉ còn lại 50 sinh viên!

Họ nhắc lại: “Chúng tôi sẽ chọn 5 sinh viên trong số còn lại này”. Cuối cuộc thi, IBM France đọc tên 5 người, khi nghe tên, Thiện gần té xỉu tưởng chừng đang nằm mơ chứ không phải sự thật.

Trong thời gian được huấn luyện về Tin Học, Thiện tiếp tục học buổi tối tại Đại Học Conservatoire National des Arts et des Métiers tại Paris trong nhiều năm. Vì vẫn mê âm nhạc, năm 1969 ghi danh và được chọn vào Hàn Lâm Viện Paris về Guitare Classique tu bổ về kỹ thuật guitare.

Vào thời gian đó mấy cái máy computer to lớn khổng lồ, giá tiền rất đắt nên nhân viên phải giỏi và phải làm việc nhanh chóng. Một “programme” được viết ra phải chạy sau 5 lần “Compile”. Vì thế thời thập niên 60 và 70 vào ngành Tin Học rất là khó khăn, các chuyên viên giỏi được nhiều hãng chuộng và cho lương bổng cao.

Sau đó, Thiện được đi làm ở hãng SNECMA với chương trình thực hiện máy bay Concorde, rồi sang hãng ITT (International Téléphone Télégraphe) với chức vụ Responsable d'Etudes, kể đến Audit Interne.

Năm 1978, bỏ hãng ITT để vào hãng Sopra Group với chức vụ Kỹ Sư sáng chế software, Concepteur des Logiciels, sau đó trở thành Responsable Qualité (trách nhiệm về phẩm chất software). Lúc gia nhập Sopra Groups, hãng chỉ có 400 nhân viên, 31 năm sau khi Thiện nghỉ hưu, Sopra trở thành một hãng có nhiều chi nhánh trên quốc tế với trên 12.000 kỹ sư làm việc.

Ngày 4 Novembre 1968, Quách Vĩnh Thiện làm hôn lễ với Danielle Nguyễn Văn Tư (hai giòng máu Việt Pháp). Mọi tình kết nối sau hai lần Danielle tự tử vì Thiện không hề có ý nghĩ kết hôn với nàng. Số mạng chưa đến, Danielle được bác sĩ cứu sống, cứ mỗi lần, bác sĩ gọi Thiện đến, cho hay: “Cô này trần trời, muốn chết vì ông đây” làm Thiện phải xiêu lòng. Hai đứa con ra đời Pascal Quách và Sophie Kim Quách. Pascal trở thành Kỹ Sư Tin Học và Sophie trở thành Designer de Mode.

Trong 25 năm với bà vợ Danielle, chẳng những Thiện bị cấm đoán chơi nhạc nơi công cộng, ngay cả đánh đàn ở nhà cũng bị cấm luôn! Ba Má Thiện ngày xưa cũng cấm đoán nhưng cho Thiện đàn với tính cách giải trí, vui chơi, bây giờ bà vợ còn hơn thế nữa, cấm Thiện cầm đến cây đàn.

Năm 1992, hai đứa con thi xong tú tài và trường thành, Thiện xin ra sống riêng một mình, vì biết mức chịu đựng của mình đã đến cực điểm. Sau nhiều năm kiện tụng, Thiện được tòa án cho ly dị.

Từ 1992 đến 1996, trong 5 năm đắng cay, Thiện trải qua một cuộc “bê đầu”, khổ sở về tinh thần và tài chánh, vì vừa phải lo tiền bạc trả cho luật sư vừa phải lo cấp dưỡng cho bà Danielle và hai đứa con dù đã trưởng thành! Với đôi tai tuyệt đối tốt, Thiện đi lên dây đàn piano cho khách vào cuối tuần để bù đắp cho ngân quỹ thiếu hụt. Cuộc sống lại khó khăn! Lúc đó Thiện gặp gỡ Thanh Vân.

Năm 1996, biết được một phương pháp thiền, từ đó cảm xúc và cảm nhận được sự nhiệm mầu của thiền. Thiền đem lại sự chấp nhận trong hoàn cảnh và giúp vượt qua những trở ngại, khó khăn trong cuộc sống trần gian. Để phổ biến giúp cho những người đau khổ, khoảng 50 bài hát về Tâm

Linh được phát hành trong thời gian đó như:

- Trần Gian, nhạc và lời Quách Vĩnh Thiện,
- Giáng Trần, là cuộc đời của Quách Vĩnh Thiện mà một Thiên Sư viết lời và Thiện phổ nhạc,
- Tây Phang (Nirvana), lời của Thiên Sư Đỗ Thuần Hậu,
- Lục Tự Khai Minh, lời của Thiên Sư Lương Sĩ Hằng,
- Ấu Thơ, bài Chấn Động Lục Tự Di Đà (nhạc và lời Quách Vĩnh Thiện).

Những CD được lần lượt phát hành như: Giáng Trần, Trần Gian, Lục Căn Lục Trần, Thiên Địa Nhân 1, Thiên Địa Nhân 2, ...

Nhờ phương pháp Thiền, Thiện từ từ tìm được niềm tin trong cuộc sống. Trong khoảng thời gian 1996- 2004, có nhiều nhạc sĩ nổi danh làm nhạc Tâm Linh, như Phạm Duy với bài Lúa Trời, Ngựa Trời, Kỳ Nguyên Di Lạc và rất nhiều bài khác; Hoàng Thi Thơ với bài Hỡi Thành Tâm, Duyên Kỳ Ngộ, Thương Yêu Tha Thứ; Duy Khánh với bài Đường Về Thiên Thai, Hẹn Hồ. Quách Vĩnh Thiện cũng làm những bài Bạn Về Đây, Lục Tự Khai Minh, Âu Á Tương Hội, Du Hành Đạo Pháp ...

Năm 1999, Thanh Vân và Quách Vĩnh Thiện nắm tay nhau gây dựng lại cuộc đời vì cùng tương tự một hoàn cảnh, tâm đầu ý hợp. (Phan Thị Thanh Vân là cựu Xướng Ngôn Viên đài truyền hình TV7 Cần Thơ, sinh viên trường Luật, Đại Học Cần Thơ, pháp danh Diệu Nghĩa.)

Từ đó một loạt nhạc tình được phát hành với lời của Thanh Vân và nhạc Quách Vĩnh Thiện.

1972 - Thanh Vân chúc Tết khán giả sau khi đọc tin tức

Phổ nhạc Truyện Kiều và Chinh Phụ Ngâm:

Đầu năm 2005, nhìn thấy trong tủ sách quyển Truyện Kiều của Nguyễn Du do ông Nguyễn Thạch Giang khảo đính và chú thích, xuất bản ở Hà Nội năm 1973. Quyển sách cũ, rách nát, của một ông Thầy Bói có tiếng tăm ở Việt Nam tặng cho Thanh Vân từ lâu!

Đem quyển sách dán lại cho lành lặn rồi không biết tại sao thay vì đem cất lại trong tủ sách, Thiện lại ngồi đọc hết Truyện Kiều. Cảm thấy hổ thẹn là người có chút văn hóa Việt mà không hiểu những từ ngữ trong Truyện Kiều! Đọc lại lần thứ nhì và xem chú thích thì thông hiểu được một phần, cảm xúc tình cảnh Thúy Kiều mà

chính bản thân mình cũng đã trải qua một cuộc “bể dâu”, hoạn nạn. Từ đó say mê Truyện Kiều nên đọc lại lần thứ ba. Khi đọc đến câu 890 “Sống nhờ đất khách thác chôn quê người”, hai dòng lệ tuôn trào như hai dòng suối. Thấy thân phận mình qua câu thơ này cũng là thân phận của Thúy Kiều và kiêu bào bỏ hết tài sản, gia đình, quê hương đi tìm tự do, dù phải nguy hiểm cho tánh mạng trên biển cả.

Hứa hẹn với Thanh Vân là phổ ra nhạc hết tập thơ Truyện Kiều. Thiện phải mất sáu tháng để nghiền ngẫm tác phẩm này và cắt ra 77 đoạn để có thể viết thành 77 bài nhạc. Cũng vì UNESCO công nhận Truyện Kiều là di sản văn hóa của nhân loại nên dự định làm 77 bài hát với nhiều thể loại nhạc trên thế giới như Tango, Bossa Nova, Salsa, Samba, Lambada, Rock and Roll, Jazz, Valse ... Hoạch định chương trình cho 77 bài hát trong 5 năm trường với các ca sĩ trẻ, mỗi bài hát chuẩn bị cho ca sĩ nào rồi mới viết thành nhạc. Nhờ đã biết rõ giọng hát riêng biệt, cao thấp, trầm bổng ra sao của các ca sĩ trong nhóm của mình, nên khi bài hát thành tựu, các ca sĩ ấy hát, diễn tả được hết năng khiếu, bài hát trở nên linh động, thấm thiết để đi vào lòng người thưởng ngoạn.

Năm 2009, Truyện Kiều đã được phổ nhạc toàn bộ với 7 CD. Để nghe hết 7 CD này phải mất 8 giờ đồng hồ:

- CD 1 - Trăm Năm Trong Cõi Người Ta
- CD 2 - Bên Tình Bên Hiếu
- CD 3 - Quyển Gió Rủ Mây
- CD 4 - Tài Tử Giai Nhân
- CD 5 - Cá Chậu Chìm Lông
- CD 6 - Hại Nhân Nhân Hại
- CD 7 - Chữ Tài Chữ Mệnh

Ngày ra mắt Kim Vân Kiều ở Bussy Saint Georges

Ngày 28 tháng 11 năm 2009 Thiện được mời tham dự ngày Văn Hóa do Hàn Lâm Viện Âu Châu tổ chức, có sự tham dự của 10 quốc gia, tại Bibliothèque Polonaise ở  les de Saint Louis, Paris quận 4, một khung cảnh đẹp, nên thơ và thanh lịch của Paris bên bờ sông Seine. Nhờ buổi trình diễn này, Thiện được bầu là thành viên của Hàn Lâm Viện Âu Châu.

Hàn Lâm Viện Âu Châu có 70 nhân vật được giải thưởng cao quý Nobel trong số 600 thành viên với 54 quốc tịch.

Ngày trình diễn tại Hàn Lâm Viện Âu Châu (28 tháng 11 năm 2009)

Sau khi hoàn tất phổ nhạc Truyện Kiều, Thiện lại bắt tay phổ nhạc tác phẩm Chinh Phụ Ngâm của bà Đoàn Thị Điểm với 2 CD, 21 bài hát. CD 1: Chinh Phụ Ngâm - Nợ Núi Sông, CD 2: Chinh Phụ Ngâm – Vinh Quang.

Muôn sự tại Trời:

Quách Vĩnh Thiện nghỉ hưu đầu tháng hai năm 2009, sau 31 năm làm việc liên tục cho hãng Sopra Group, từ lúc hãng còn phôi thai, đến hôm nay là một tập đoàn có uy tín. Thiện được chỉ định vào nhóm “Cercle des Masters” của hãng.

Cuộc đời Thiện cũng lận đận, gian khổ, trải qua không ít đắng cay, đau xót như nhân vật Thúy Kiều của Nguyễn Du. Hy vọng “cái nghiệp” đã trả, “hết cơn bi cực đến hồi thối lai” chút nào không? Chỉ có ông Trời mới biết, vì theo Nguyễn Du:

*Ngẫm hay muôn sự tại Trời,
Trời kia đã bắt làm người có thân.
Bắt phong trần phải phong trần,
Cho thanh cao mới được phần thanh cao.*

